

3. *Moshkovskij M.* Koncert Mi Mazhor or. 59 dlja fortepiano s orekstrom. Perelozhenie dlja dvuh fortepiano [Jelektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa: [http://www.notomania.ru/kompozitor.php?n=63/.../Moshkovskij M. Koncert](http://www.notomania.ru/kompozitor.php?n=63/.../Moshkovskij%20M.%20Koncert) _ – Zagl. s jekrana.
4. *Asenov V.* Moritz Moszkowski – eine Werkmonographie: der Fakultät I – Geisteswissenschaftender Technischen Universität Berlinzur Erlangung des akademischen GradesDoktor der Philosophie – Dr. phil. – genehmigte Dissertation / Tag der wissenschaftlichen Aussprache: 04. Februar 2009. – Berlin, 2009. – 525 s.
5. *Haddow J.C.* Moritz Moszkowski and his piano music : Ph.D. diss. / Haddow, John Cody; Saint Louis: Washington University, – [USA], 1981. – 78 r.
6. *Hodos G.* Transcriptions, Paraphrases, and Arrangements: The Compositional Art of Moritz Moszkowski : Ph.D. diss. / Hodos, Gilya ; New York: City University, – [USA], 2004. – 103 r.
7. *Skarbowski J.* Maurycy Moszkowski / Jerzy Skarbowski // Sylwetki Pianistów Poskich. Bd. 1 – Rzeszów: Wydawnictwo Oświatowe Fosze, 1996. – S. 163–169.

УДК 786.8

Сташевський Андрій Якович,
доктор мистецтвознавства, професор,
завідувач кафедри теорії, історії музики
та інструментальної підготовки
Інституту культури і мистецтв
Луганського національного університету імені Тараса Шевченка
astash@ukr.net

ЖАНРОВА СИСТЕМА СУЧАСНОЇ МУЗИКИ ДЛЯ БАЯНА УКРАЇНСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ: ТЕНДЕНЦІЇ ЕВОЛЮЦІЇ ТА ІННОВАЦІЇ

У статті аналізується жанрова система сучасної музики для баяна українських композиторів. Розглядаються особливості та систематизуються види жанрового синтезу, пропонується класифікація нових жанрових виявів, розкривається природа і характеристика нових жанрових форм, жанрових неологізмів і прецедентів.

Ключові слова: жанру, формоутворення, жанровий синтез, жанрові неологізми, жанрові прецеденти, сучасна музика для баяна, українські композитори.

Сташевский Андрей Яковлевич,
доктор искусствоведения, профессор,
заведующий кафедрой теории,
истории музыки и инструментальной подготовки
Института культуры и искусств
Луганского национального университета имени Тараса Шевченко

ЖАНРОВАЯ СИСТЕМА СОВРЕМЕННОЙ МУЗЫКИ ДЛЯ БАЯНА УКРАИНСКИХ КОМПОЗИТОРОВ: ТЕНДЕНЦИИ ЭВОЛЮЦИИ И ИННОВАЦИИ

В статье анализируется жанровая система современной музыки для баяна украинских композиторов. Рассматриваются особенности и систематизируются виды жанрового синтеза, предлагается классификация новых жанровых проявлений, раскрывается природа и характеристика новых жанровых форм, жанровых неологизмов и прецедентов.

Ключевые слова: жанр, формообразование, жанровый синтез, жанровые неологизмы, жанровые прецеденты, современная музыка для баяна, украинские композиторы.

Stashevs'kyi Andrii,
Doctor of Arts, Professor,
Head of Department of Theory, History of Music
and Instrumental Training Institute of Culture and Arts
of Taras Shevchenko Luhansk National University

THE GENRE SYSTEM OF CONTEMPORARY MUSIC FOR ACCORDION OF UKRAINIAN COMPOSERS: EVOLUTION TRENDS AND INNOVATIONS

The article analyzes the genre system of contemporary music for accordion Ukrainian composers. Discusses the features and catalogued the types of genre synthesis, proposed classification of new genre manifestations, reveals the nature and characteristics of the new genre forms, genre neologisms and precedents.

Examples of genre synthesis at the level of the combination of genre features sonatas and polyphonic cycle with a Fugue can be seen in the works of other Ukrainian composers for the accordion. Another kind of genre synthesis – the combination of solo instrumental circular shape with symphonic dramaturgy methods. This increased simfonic in the instrumental works provokes their authors to use them in doubled genre names. Also interesting examples of genre synthesis are works that represent the combination sonatest with other simple and expanded forms.

Really innovative in fact experimentation with musical form and genre is bayan creativity of the composer V. Runchak. A number of genre models seamlessly molded into a single extensive and powerful drama observed in a detailed review of his symphonies "Passion of Vladislav" for Bayan, reader, rock band, video sequences and Symphony orchestra. Composition, which consists of two parts – "Epitaphie" and "Passacalie" (looks at the picture M. Ge "What is truth?") at the macro level combines the features of a genre such models as: passion, Symphony, instrumental concert, Symphony concert, a two-part polyphonic cycle, Passacalie.

For many contemporary composers in their own creations genre sphere, and with it formotorola component often come to the fore in the palette of expressive means that allow them to reach creative solutions, and often of high artistic results in the aspect of form - and generatoren.

New genre forms, which were formed by genre synthesis and containing in its structure a well-established features of two or more genres. This so-called Poljana works, examples of which were considered slightly higher (Suite-Symphony, Sonata, Rhapsody, Sonata-polyphonic cycle, etc.).

In addition to many genre works add to this variety and some more interesting forms, especially the concert-a collage representing a Concerto for accordion and string orchestra "Rossiniana" V. Zubitsky or Concerto for accordion and orchestra "Pezza de la Piazza" S. Lunev. In these works-the stylizations of the share quotations of musical material appears to be substantially valid, and the role of the composer mainly focus on building a new form of drama from separate fragments of the finished material, though quite recycled textured, and sometimes intonation.

Another example of a new genre forms in modern bayan music of Ukrainian composers can be found in the work of V. Runchak "Messe da Requiem" declared by the author in the genre of Concerto Piccolo. In this case, the observed transformation of the foundations of a great genre, that is, the instrumental Concerto (Concerto for orchestra) to significantly cameroni, so to speak, in his small invariant – for solo instrument.

A shining example of the new approach regarding the formation, based on the aleatory principle of randomness shows the composition V. Vlasov "Infinito" ("Infinite"), which consists of 15 individual textural-Autonomous musical fragments-blocks. Aleatory approach in this case is implemented in an arbitrary construct form of the composition by combining these blocks in any order.

Consider next a different kind of genre innovations in modern bayan music by Ukrainian composers, the so-called genre neologisms. This group locates new genre variety, which are not typical for bayan and chamber music. So quasi-Sonata (like the Sonata; something like a Sonata) is a phrase, which focuses on the conventions of genre definitions, as well as on the absence of a specific characteristic for the genre forms.

Another group of new genre manifestations in contemporary music of Ukrainian composers – genre precedents – innovations which are out of music influence and realized in Banni music in the form of musical genres. So involved V. Runchak in a Symphony "Passion of Vladislav" epitaph – as you know is a literary genre and means the gravestone inscription is a dedication to the deceased. The originality of the author of this composition is manifested in the fact that in this work of a literary genre "mutates" into a musical.

So, above mentioned trends and innovations in the genre (and with it – and forming) the system of modern accordion music by Ukrainian composers reflect bright individualized approach of the authors to find new genre forms and types through the loosening of the established genre system, which is a very characteristic symptom for musical art of our time.

Key words: genre, forming, genre synthesis, genre neologisms, genre precedents, contemporary music for accordion, Ukrainian composers.

Яскравими аспектами художнього оновлення сучасної баянної творчості українських композиторів виявляється її жанрова та формоутворююча складові. Основною тенденцією цього оновлення виступає посилення індивідуалізації фор-

мо- та власне жанротворення, що насамперед яскраво проявляється через використання синтезу жанрових атрибутів та їх формоутворюючих чинників. Різностороннє дослідження цього явища могло б сприяти більш глибокому осмисленню технологічних й художньо-естетичних аспектів процесу сучасної композиторської творчості в галузі баянної музики. Аналіз останніх досліджень свідчить про те, що питання вивчення тенденцій та інновацій у жанровій площині сучасної баянної творчості практично не підіймалися у вітчизняному мистецтвознавстві. Музикознавці, які переважно займаються дослідженням різних аспектів сучасного баянного репертуару (М. Булда, А. Гончаров, І. Єргієв, Д. Кужелев, Я. Олексів, А. Нижник, А. Черноіваненко й ін.) у своїх роботах лише надають загальну жанрову характеристику при аналізі окремих опусів чи творчих доробків певних композиторів. Тому метою цієї статті обрано виявлення характерних тенденцій та інноваційних трансформацій жанрової системи сучасної баянної літератури українських композиторів, а також здійснення систематизації новітніх жанрових виявів та прикладів синтезу жанрових форм у цій галузі академічної камерно-інструментальної музичної культури. Отже, типовим взірцем жанрового синтезу в сучасній баянній музиці є Соната на тему DSCH (Остинато, речитатив та фуга) В. Балика. Обране жанрове визначення твору, тобто соната, є здебільшого ідейною жанровою назвою. У ній ми не знайдемо типових структурних сегментів класичної сонатної форми та притаманних їй методів побудови драматургії. З іншого боку, друге жанрове визначення твору – остинато, речитатив, фуга – відверто свідчить про присутність в структурі твору поліфонічного циклу з фугою, тобто про поліфонічність жанрової атрибутики. Цей твір є яскравим відбитком тенденції синтезу жанрових ознак у сучасній баянній музиці, в наслідок чого з'являються нові жанрові форми та поліжанрові утворення. Так роль сонатного алегро, тобто I частини сонатного циклу виконує напружено-рухливе остинато. Речитатив, з його помірним поступом є аналогом II (повільної) частини сонатного циклу. Й, нарешті, активна й енергійна фуга з її безперервністю бігу – виконує роль фіналу сонати. За своїм ідейно-драматургічним змістом усі частини твору, що представляють бароково-поліфонічні жанри, максимально наближені до частин традиційного сонатного циклу. Приклади жанрового синтезу на рівні поєднання жанрових ознак сонати й поліфонічного циклу з фугою можемо спостерігати й у творчості інших вітчизняних композиторів для баяна, зокрема в баянних сонатах Ю. Шамо: Соната №1 (Хорал, токато і фуга), Соната №3 (Прелюдія, речитатив, фуга); в Сонаті В. Бібіка (Фуга і постлюдія). Синтез жанрових ознак сонати й сюїти представляє шестичастинна Соната №2 «Слов'янська» Зубицького; сонати й старовинної сюїти (циклу інструментально-барокових мініатюр) – Соната М. Шоренкова (Граве, Каденція, Басо-остинато). Інший вид жанрового синтезу – поєднання сольо-інструментальної циклічної форми з симфонічними методами драматургії. Таке посилення симфонізації в інструментальних творах провокує їх авторів на використання в них подвоєних жанрових назв – Сюїта-симфонія В. Власова, Соната-симфонія В. Дикусарова й ін. Також цікавими прикладами жанрового синтезу є твори, які представляють поєднання сонатності з іншими простими й розгорнутими формами. Одночастинна Соната-експромт «Буковинська» В. Власова, з її наскрізним розвитком й каркасом умовного сонатного алегро насправді вбрала багато рис від своєї другої частини назви – лаконічність,

імпровізаційність, швидкоплинність, невимушеність й ін. Поєднання рис сонатності й принципів формоутворення, характерних для жанру рапсодії (імпровізаційно-рапсодійні методи розгортання матеріалу, мозаїковість структурних компонентів й ін.) представляється у творі В. Довганя Соната-рапсодія «Верховинська». Синтез жанрових ознак, що також відбивається й на самій назві твору можемо зустрічати й на рівні малих форм та окремих частин циклів (Токата-бурлета з Концертної партити №1 В. Зубицького). У творчості В. Зубицького зустрічаємо також композиції, що представляють жанровий синтез на рівні великих монументальних жанрів. Це *Sinfonia Robusta* для баяна, фортепіано та камерного оркестру, в якій вбачається сплав інструментального (подвійного) концерту та симфонії; ораторія «Океан доль» на вірші Ш. Бодлера для солістів-вокалістів, баяна, мішаного хору й симфонічного оркестру представляє потрійний жанровий симбіоз: інструментального концерту, симфонії та власне ораторії.

Справді новаторським у справі експериментування з музичною формою та жанрами виявляється баянна творчість композитора В. Рунчака. Цілу низку жанрових моделей органічно перепланираних в єдиній розгорнутій й потужній драматургії спостерігаємо при детальному розгляді його симфонії «Страсті за Владиславом» для баяна, читця, рок-гурту, відеоряду й симфонічного оркестру. Композиція, яка складається з двох частин – «Епітафія» і «Пасакалія» (погляди на картину М. Ге «Що є істина?») на макрорівні поєднує риси таких жанрових моделей як: а) страсті (читець-«євангеліст», оркестр у функції квазіхору, окремі епізоди – у формі й характері частин літургійного реквієму); б) симфонія (основа – симфонічний оркестр, симфонічна драматургія); в) інструментальний концерт (діалог головного соліста з оркестром); г) концертна симфонія (напружений симфонічний розвиток, посилена функціональність оркестру); д) двочастинний поліфонічний цикл (на кшталт прелюдії і фуґи). Окрім того, жанрове наповнення окремих частин та розділів цієї композиції свідчить про присутність в її структурі також низки жанрових знаків другого ешелону: пасакалія, *Dies Irae*, *Stabat Mater*, Епітафія й ін. Не менш насичений жанровий симбіоз представляє й інший твір композитора – семичастинний Концерт-піколо «*Messe da Requiem*» для баяна-соло. В його тектоніці простежуються такі жанрові моделі як: а) бароковий інструментальний концерт в його камернізованому інваріанті, тобто для сольного інструменту (чергування в музичній фактурі сольної-індивідуалізованих і тутійних партій, їх контрастно-динамічне зіставлення, концентричність форми); б) прототип літургійного реквієму (сім частин твору майже співпадають з порядком і характером складових розділів реквієму: I – *Requiem Aeternam*, II – *Lacrimosa*, III – *Dies Irae*, IV – *Tuba Mirum*, V – *Dies Irae*, VI – *Lux Aeterna*, VII – *Requiem Aeternam*); в) форма рондо (повторність матеріалу в II, IV, VI частинах – рефрен); г) прототип сонатної форми (I та II чч. – експозиція: ГП+ПП; III, IV, V – розробка; VI, VII – дзеркальна реприза); д) типовий тричастинний симфонічний цикл (I та II чч. – повільна I частина; III, IV, V – швидке динамічне скерцо; VI, VII – арка до повільної I частини). Отже, систематизуємо приклади синтезу жанрових форм у сучасній баянній музиці українських композиторів у єдиній таблиці.

Таблиця 1

Систематизація виявів синтезу жанрових форм у сучасній баянній музиці українських композиторів

Види	жанрові форми	Приклади
Бінарні	Соната + поліфонічний цикл з фугою	Ю. Шамо Сонати №1, №3; В. Бібік Соната; В. Балик Соната на тему DSCH
	Соната + старовинна сюїта	М. Шоренков Соната
	Соната + сюїта	В. Зубицький Соната №2 «Слов'янська»
	Соната + рапсодія	В. Довгань Соната-рапсодія «Верховинська»
	Соната + симфонія	В. Дикусаров Соната-симфонія
	Соната + мініатюра	В. Власов Соната-експромт «Буковинська»
	Сюїта + симфонія	В. Власов Сюїта-симфонія
	Інструментальний концерт + симфонія	В. Зубицький «Sinfonia Robusta» для баяна, фортепіано та камерного оркестру
Полікомпонентні	Бароковий інструментальний концерт + літургійний реквієм + рондо + сонатне алегро + тричастинний сонатно-симфонічний цикл	В. Рунчак Концерт-пікколо «Messe da Requiem»
	Симфонія + інструментальний концерт + страсті + фрагменти літургійного реквієму + поліфонічний цикл	В. Рунчак Симфонія для баяна, читця, рок-гурту і симфонічного оркестру «Страсті за Владиславом»
	Інструментальний концерт + симфонія + ораторія	В. Зубицький «Океан доль» для солістів-вокалістів, баяна, мішаного хору й симфонічного оркестру

Для багатьох сучасних композиторів у їх власній творчості жанрова сфера, а з нею і формоутворююча складова часто виходять на перший план в палітрі виражальних засобів, що дозволяє їм досягати оригінальних творчих рішень, а часто й високих художніх результатів в аспекті формо- і жанротворення. Наслідком цього сьогодні в сучасній баянній музиці стала поява і розвиток нових жанрових різновидів і відгалужень, які, як правило, є художньо виправданими. Серед нових жанрових різновидів можемо виділити декілька груп. *Нові жанрові форми*, що утворилися шляхом жанрового синтезу та вміщують у своїй структурі усталені риси двох або більше жанрів. Це так звані *поліжанрові* твори, приклади яких було розглянуто трохи вище (сюїта-симфонія, соната-рапсодія, соната-поліфонічний цикл й ін.). Окрім поліжанрових творів додамо до цього різновиду й ще кілька цікавих форм, насамперед *концерт-колаж*, що представляє собою Концерт для баяна і струнного оркестру «Россініана» В. Зубицького або Концерт для баяна з оркестром «Pezza de la Piazza» С. Луньова. У цих творах-стилізаціях частка цитатного музичного матеріалу виявляється значно вагомою, а роль композитора здебільшого фокусуються на побудові нової форми-драматургії з окремих фрагментів готового матеріалу, хоча й доволі переробленого фактурно, а іноді й інтонаційно. Іншим прикладом нових жанрових форм в сучасній баянній музиці українських композиторів може слугувати твір В. Рунчака «Messe da Requiem» задекларований

автором у жанрі *концерту-пікколо*. У даному випадку спостерігаємо трансформацію засад великого жанру, тобто інструментального концерту (концерту для інструменту з оркестром) в значно камернізований, так би мовити в малий його інваріант – для сольного інструменту. При цьому змінюється низка параметрів жанру – інструментарій, масштабність, тривалість, але залишається найголовніший – принцип побудови музичного матеріалу на діалозі сольних і квазіоркестрових фактурних елементів. До того ж цей твір зберіг й інші важливі прикмети жанру інструментального концерту – віртуозність, імпровізаційність сольних висловлень, концентрація музичного матеріалу, багатшаровість складності фактури, контрапункти, темпові, динамічні, теситурні зіставлення, загальна концертність тощо. Яскравим взірцем нового підходу щодо формоутворення, заснованого на *алеаторному* принципі випадковості демонструє композиція В. Власова «*Infinito*» («Нескінченність»), яка складається з 15-ти окремих фактурно-автономних музичних фрагментів-блоків. Алеаторний підхід у цьому випадку реалізується в можливості довільного «будування» форми композиції шляхом поєднання цих блоків у будь-якій послідовності. Крім того, ідея нескінченності, що задекларована у самій назві твору, втілюється саме у «незамкнутості» його форми. Тобто після проведення усього ланцюга звукових блоків драматургічний рух не закінчується, а переходить на початок (перший блок) і триває далі. Завершується композиція також за вирішенням виконавця на будь-якому фрагменті. Таким чином виконавець-інтерпретатор у процесі художньої реалізації твору стає повноправним його співавтором, завдяки якому композиція отримує той чи інший інваріант макроструктури. Розглянемо далі інший різновид жанрових нововведень в сучасній баянній музиці вітчизняних композиторів, так звані *жанрові неологізми*. Ця група локалізує нові жанрові різновиди, які не є типовими для баянної або камерної музики. Так *квазі-соната* (ніби то соната; щось на зразок сонати) – словосполучення, яке акцентує увагу на умовності жанрового визначення, а також на відсутності конкретної, властивої для цього жанру форми. Основні структурні компоненти сонатної форми тут є досить розмитими, та взагалі деякі з них можуть бути відсутніми, але ж зберігається основний принцип сонатності – протиставлення певних образних сфер та їх «боротьба» в умовній розробці. Такими є композиції Л. Самодаєвої (Квазі-соната) та В. Рунчака («Музика про життя, - спроба самоаналізу» Квазі-соната №2).

Ще один новий жанр – *зошит*, фактично є різновидом сюїти (В. Зубицький «Болгарський зошит», А. Сташевський Сюїта-зошит «Давньокиївські фрески»). Основною його відмінною характеристикою є наявність великої кількості частин, пов'язаних не лише ідеєю, а й наскрізним розвитком усього циклу, де практично всі частини йдуть одна за іншою без пауз, тобто *атасса*, а іноді зміна частин відбувається й на кульмінаційній хвилі. Це дозволяє вибудувати особливий підхід об'єднання різних за характером фрагментів у єдине ціле, що нагадує ефект перегортання сторінок (частин циклу) музичного зошиту і дає можливість охопити зміст усього твору цілком. У даному випадку немuzична інформаційна форма (зошит) стає музичною формою-жанром. Ще один приклад жанрового неологізму вбачаємо в назві концерту-пікколо В. Рунчака «*Messe da Requiem*», що перекладається як Меса-реквієм. Саме це поєднання слів у назві твору викликає певне протиріччя, що і породжує власне цей жанровий неологізм. Як відомо реквієм і є траурним різновидом

меси, що виконується як заупокійний ритуал. У даному випадку цим словосполученням у назві твору композитор свідомо концентрує увагу слухача на домінанті образної сфери, яка є характерною для жанру реквієму, тобто на жалобі за померлим. Розглянемо ще одну групу нових жанрових проявів у сучасній музиці українських композиторів – *жанрові прецеденти* – нововведення які мають позамузичний вплив і реалізувалися в баянній музиці у вигляді музичних жанрів. Отже, залучена В. Рунчаком у симфонії «Страсті за Владиславом» епітафія – як відомо є літературним жанром та означає надгробний надпис-присвята померлому. Оригінальність автора цієї композиції виявляється саме в тому, що у даному творі літературний жанр «мутує» в музичний. Епітафічність цієї частини симфонії композитор реалізував з одного боку, у використанні цитатного літературного і музичного матеріалу (декламація фрагменту епістолярної спадщини В. Золотарьова; вкраплення інтонацій теми головної партії фіналу його третьої баянної сонати), з іншого – у створенні сумного скорботно-драматичного настрою, що панує протягом усієї частини. Інший приклад використання в музиці літературних жанрових форм – Концертна партита №1 В. Зубицького і Соната А. Нижника, наприкінці яких їх автори в якості окремої завершальної частини декларують епілог. В літературній практиці епілог – це невеличка заключна частина, яка додана до вже закінченого художнього твору та не обов'язково може бути пов'язана з ним нерозривним розвитком дії. Якщо в сонаті А. Нижника така «післямова» будується хоч і на самостійному матеріалі, але має досить розгорнутий вигляд, то в епілозі партити В. Зубицького використовується майже буквально матеріал III частини циклу (Арія), хоча й у значно урізаному вигляді.

Таблиця 2

Систематизація нових жанрових виявів у сучасній баянній музиці українських композиторів

<i>Різновиди</i>	<i>жанрові форми</i>	<i>Приклади</i>
Нові жанрові форми	Концерт-колаж	В. Зубицький Концерт «Россініана»; С. Луньов Концерт «Pezza de la Piazza»
	Концерт-піколо (для баяна соло)	В. Рунчак Концерт-піколо «Messe da Requiem»
	Відкрита (нестабільна або алеаторна) форма	В. Власов «Infinito»
	Поліжанрові форми (соната-симфонія, сюїта-симфонія, соната-рапсодія, токато-бурлета й ін.)	В. Власов, В. Дикусаров, В. Довгань, В. Зубицький
Жанрові неологізми	Квазі-соната	В. Рунчак «Музика про життя, - спроба самоаналізу»; Л. Самодаєва Квазі-соната
	Сюїта-зошит	В. Зубицький «Болгарський зошит»; А. Сташевський «Давньокиївські фрески»
	Меса-реквієм	В. Рунчак Концерт-пікколо «Messe da Requiem»
Жанрові прецеденти (позамузичні впливи)	Епітафія	В. Рунчак Симфонія для баяна, читця, рок-гурту і симфонічного оркестру «Страсті за Владиславом»
	Епілог	В. Зубицький Концертна партита №1; А. Нижник Соната

Отже, окреслені вище тенденції та інновації в жанровій (а з нею – й у формоутворюючій) системі сучасної баянної музики вітчизняних композиторів відбивають яскравий індивідуалізований підхід авторів щодо пошуку нових жанрових форм і видів через розхитування сталої жанрової системи, що є дуже характерною ознакою для музичного мистецтва сучасності.

Література

1. *Сташевский А. Я.* О ситуации полилога жанровых прототипов в современной музыке для баяна (на примере симфонии «Страсти по Владиславу» В. Рунчака) / А. Я. Сташевский // Влияние творчества И. Я. Паницкого на развитие современного исполнительства на баяна и аккордеоне : мат. Всеросс. науч.-практ. конф., Саратов : SGK им. Л. В. Собинова. – 2006. – С. 92–96.
2. *Сташевський А.* Володимир Рунчак «Музика про життя...» Аналітичні есе баянної творчості : монографія / А. Сташевський. – Луцьк : 2004. – 199 с.
3. *Сташевський А. Я.* Сучасна українська музика для баяна: виражальні засоби, композиційні технології, інструментальний стиль : монографія / А. Я. Сташевський. – Луганськ : Янтар, 2013. – 328 с.

References

1. *Stashevsky`j A. Ya.* O sy`tuacy`y` poly`loga zhanrovyyx prototy`pov v sovremennoj muzyke dlya bayana (na pry`mere sy`mfony`y` «Strasty` po Vlady`slavu» V. Runchaka) / A. Ya. Stashevsky`j // Vly`yany`e tvorchestva Y`. Ya. Pany`czkogo na razvy`ty`e sovremennogo y`spolny`tel`stva na bayana y` akkordeone : mat. Vseross. nauch.-prakt. konf., Saratov : SGK y`m. L. V. Soby`nova. – 2006. – S. 92–96.
2. *Stashevs`ky`j A. Volody`my`r Runchak* «Muzy`ka pro zhy`ttya...» Anality`chni ese bayan-noyi tvorchosti : monografiya / A. Stashevs`ky`j. – Lucz`k : 2004. – 199 s.
3. *Stashevs`ky`j A. Ya.* Suchasna ukrayins`ka muzy`ka dlya bayana: vy`razhal`ni zasoby`, kompozy`cijni tehnologiyi, instrumental`ny`j styl` : monografiya / A. Ya. Stashevs`ky`j. – Lugans`k : Yantar, 2013. – 328 s.